

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *handelsministeren* bl. a.:

„De administrationsområder, loven omfatter, er foruden import- og eksportkontrollen betalingsspørgsmålene og forbrugsreguleringen. Forsåvidt angår det sidste område, har vi *nu kun en enkelt direkte forbrugsregulerende foranstaltning tilbage, nemlig automobilationeringen*. Det er regeringens hensigt også på dette område at *lempe restriktionerne* i det omfang, de valutariske muligheder herfor er tilstede.

På betalingsområdet har udviklingen også været karakteriseret af en fortsat afvikling af kontrolforanstaltningerne. En række af de såkaldte usynlige betalinger overfor udlandet er efterhånden liberaliseret. I denne forbindelse vil jeg gerne nævne, at regeringen fornylig har *frigivet valutatildelingerne til rejser til praktisk talt alle lande*. En vis regulering finder dog stadig sted af forbruget af dollars til rejser, men også på dette område er reglerne lempet.

Hovedvægten af den administration, loven hjemler adgang til, falder nu på *import- og eksportkontrollen*, men også her er indgrebene efterhånden afviklet i meget betydende omfang. For importkontrollens vedkommende har vi jo nu som bekendt nået *en liberaliseringsprocent overfor EPU-landene på 76*. Denne betydelige importfrihed gælder dog kun overfor de lande, der er medlem af den europæiske betalingsunion, samt forskellige lande, for hvilke importkontrollen i virkeligheden administreres helt på samme måde, f. eks. lande som Finland, Sverige, Jugoslavien m. v. Det felt, hvor importkontrollen fortsat har den største betydning, må vel siges at være overfor dollarområdet. Heldigvis har vi i det sidste par år kunnet glæde os over *en væsentlig bedring i vor dollarsituation*. Denne udvikling har da også givet sig udslag i *en væsentlig liberalere importpolitik overfor dette valutaområde*. Vi er nu efterhånden nået frem til en situation, hvor importen af råstoffer fra dollarområdet administreres meget liberalt. Medens man tidligere ud fra nødvendigheden af at spare dollars måtte dirigere indførslen af forskellige råstoffer over på EPU-landene med det resultat, at der måtte betales overpriser på 15—20 pct., kan man nu i kraft af den bedre dollarsituation tillade indførsel af sådanne varer fra dollarområdet, således at de uheldige overpriser kan undgås. Sådanne lempelser, som er indført ved råvareimporten fra dollarområdet, har dog endnu ikke kunnet udstrækkes til at gælde almindelige forbrugsvarer. For de forbrugsvarer, der stadig er på bunden liste i forhold til EPU-landene, har der kunnet føres en lempeligere politik med hensyn til udstedelsen af importbevillinger, og hele den praksis, der efterhånden er indarbejdet, har bidraget til at skabe en bedre og billigere vareforsyning såvel for de producerende virksomheder som for forbrugerne.